

Есе

Кулькова Бернадетта

Що може спонукати людину здійснити крок у невідомість? Одна мить і ти чомусь робиш вчинок, не шукаючи логічних пояснень. Так 2 роки тому відбувся мій черговий день народження: я спонтанно взяла квиток в Лурд. Невелике місто в Піренеях, на кордоні між Францією та Іспанією. А зірка, яка мене туди вела - це була історія святої Бернадетти. Маленька дівчинка, яка просто пасла вівці і раптом їй стала являтися Богородиця. На початках Бернадетта навіть не розуміла, кого бачить і чому Діву не бачать інші діти. Згодом Богородиця вказала дівчині на місце, звідки має піти цілюща вода. І Бернадетта, яку і без того вважали дивною, переконала місцевих жителів почати розкопувати старий грот. Вода пішла та іде там досі. Ця історія виникала в різні моменти мого життя, починаючи з 16 років, коли я вперше про неї дізналася. І нарешті доля занесла мене в Лурд - батьківщину чудес.

Заходжу в старий будиночок-млин, де жила родина Бернадетти, тепер там музей і бачу серед іншого невеличку картину, її портрет, написану чи то тушшю чи то тонким чорнилом. Тонкі, майже філігранні лінії і погляд, який дивиться на тебе із зображення. Мене зачепило. Тодішні мешканці ще не мали ручок, а тим паче кулькових, але відчуття цієї "спонтанної точності" проступало. Картина, ніби запрошувала в дім Бернадетти на чай. Я пробула в Лурді 10 днів в чистому стані свідомості і в спонтанних зустрічах з неймовірними людьми. Повертатися було важкувато. Вже холодний на той час Київ, шарфи і шапки, замерзлий ніс і постійна потреба чаю. І ось, аби остаточно повернулися, я вирішила прогулятися моїм містом і знову його почути. Йдучи по Андріївському узвозу, зазирнула в Karas Gallery. Є в мене така невеличка традиція. І ось до моїх рук потрапив каталог робіт, намальованих кульковою ручкою. Такі різні ідеї -- від абстракції до цілком конкретних людей та сюжетів. Аж раптом, ніби прострумило! На одній зі сторінок на мене дивилась Бернадетта. Те саме зображення, яке я бачила в Лурді, ніби-то примандрувало зі мною на літаку. Воно було намальоване великими штрихами за допомогою кулькової ручки. Але той самий чистий погляд Бернадетти запрошував на теплу розмову. Я не могла вимовити ані слова.

Подумати тільки, кулькова ручка--- засіб, яким людина підписує документи, пише листи, робить нотатки чи нашвидкоруч записує чийсь контакт стає засобом творення реальності. Автор за допомогою звичайної кулькової руки передав мені привіт від святої Бернадетти, провівши енергетичну лінію між Лурдом і Києвом.

В нас завжди є можливість творення, наші храми і наші святі мандрують із нами. де би ми не були. Якщо подумати ми постійно робимо кроки у невідомість. Довіряємося. А за нами спостерігають.

І якщо потрібно, то і Бернадетта готова стати кульковою.

Катерина Гладка